

Sygn. akt

III AUa 302/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **9 lipca 2013 r.**

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

	Przewodniczący:	SSA Alicja Podczaska
	Sędziowie:	SSA Barbara Gonera (spr.) SSA Roman Skrzypek
	Protokolant	sekr. sądowy Anna Kuźniar

po rozpoznaniu w dniu **25 czerwca 2013 r.**

na rozprawie

sprawy z wniosku **J. D.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w R.**

o emeryturę

na skutek apelacji wniesionej przez wnioskodawcę

od wyroku **Sądu Okręgowego w Rzeszowie**

z dnia **24 stycznia 2013 r.** sygn. akt **IV U 1747/12**

uchyla zaskarżony wyrok oraz poprzedzającą go decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. z dn. 11.09.2012 r.

i sprawę przekazuje do ponownego rozpoznania bezpośrednio organowi rentowemu .

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 11 listopada 2012 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. po rozpoznaniu wniosku z dnia 30 sierpnia 2012 r. odmówił przyznania emerytury J. D..

Na uzasadnienie podano, że zgodnie z przepisem art. 55 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, mężczyźnie urodzonemu przed dniem 1 stycznia 1949 r., który ma okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 25 lat, emerytura może być obliczona w oparciu o zgromadzone na koncie składki na ubezpieczenie emerytalne jeżeli wystąpił po raz pierwszy z wnioskiem o przyznanie emerytury po dniu 31 grudnia 2008 r. i kontynuował ubezpieczenie po osiągnięciu wieku emerytalnego.

Wobec tego, że J. D. wystąpił o przyznanie emerytury przed dniem 1 stycznia 2009 r. to wg organu rentowego nie spełnia on ustawowych warunków do tego, aby skutecznie domagać się wyliczenia emerytury zgodnie z art. 26 powołanej wyżej ustawy.

W odwołaniu J. D. wnosił o zmianę zaskarżonej decyzji i zarzucał, że przepis art. 55 ustawy o emeryturach i rentach z FUS jest dyskryminujący, bowiem uniemożliwia uzyskanie wyższych świadczeń emerytalnych tylko dlatego, że wniosek o przyznanie emerytury został złożony przed datą określoną w tym przepisie to jest przed 1 stycznia 2009 r. Zarzucał także, że taka regulacja ustawowa narusza przepis art. 32 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej czyli zasadę równości wszystkich wobec prawa.

W odpowiedzi organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania powołując te same argumenty co w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie wyrokiem z dnia 24 stycznia 2013 r. oddalił odwołanie J. D..

W pierwszej kolejności Sąd wskazał niesporne w sprawie okoliczności tj. datę urodzenia wnioskodawcy i datę złożenia przezeń wniosku o emeryturę. Dalej wskazał, że decyzją z dnia 13 lutego 2009 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. przyznał wnioskodawcy emeryturę od dnia 1 grudnia 2008 r. Wyplata emerytury była zawieszona bowiem wnioskodawca kontynuował zatrudnienie i podlegał z tego tytułu ubezpieczeniu społecznemu. Decyzją z dnia 4 września 2012 r. po rozpoznaniu wniosku z dnia 29 sierpnia 2012 r. organ rentowy ponownie ustalił wysokość emerytury i wznowił wypłatę świadczenia od dnia 1 sierpnia 2012 r. W obu powyższych decyzjach emerytura została obliczona zgodnie z przepisem art. 53 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Sąd I instancji uznał, że wobec wystąpienia przez J. D. z wnioskiem o przyznanie emerytury przed dniem 1 stycznia 2009 r., nie spełnia on ustawowych warunków do tego, aby mógł skutecznie żądać obliczenia emerytury na podstawie przepisu art. 26 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. – o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. W ocenie Sądu wykładnia językowa, funkcjonalna i celowościowa przepisu art. 55 ustawy emerytalno – rentowej prowadzi do wniosku, że wnioskodawca nie należy do kręgu świadczeniobiorców, których emerytury wyliczane są w sposób określony przepisem art. 26 ustawy emerytalno – rentowej. W podstawie prawnej orzeczenia Sąd powołał dodatkowo art. 477¹⁴ § 2 kpc.

Apelację od powyższego wyroku wniósł J. D., domagając się jego uchylenia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania organowi rentowemu, ewentualnie Sądowi Okręgowemu, wskazując, że prawo do wystąpienia z wnioskiem na podstawie art. 55 ustawy o emeryturach i rentach z FUS przysługuje emerytom po 1 stycznia 2009 r., jeżeli emerytura obliczona na podstawie art. 26 w/w ustawy będzie wyższa od otrzymywanej.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja wnioskodawcy jest uzasadniona o tyle, o ile skutkuje uchyleniem zaskarżonego wyroku oraz poprzedzającej go decyzji i przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania bezpośrednio organowi rentowemu.

Sąd Apelacyjny podziela zarzut apelacji kwestionujący dokonaną przez Sąd I instancji wykładnię art. 55 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Zgodnie z literalnym brzmieniem tego przepisu ubezpieczonemu urodzonemu przed 1 stycznia 1949 r., który kontynuował ubezpieczenie emerytalne po osiągnięciu wieku emerytalnego przysługuje prawo do wystąpienia po 31 grudnia 2008 r. z wnioskiem o emeryturę obliczoną na podstawie art. 26 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, o ile jest ona wyższa od obliczonej zgodnie z art. 53 tej ustawy. Norma ta nie wskazuje, by wniosek

ten musiał być pierwszym wnioskiem o emeryturę jak przyjął Sąd I instancji. Taką wykładnię tego przepisu podzielił Sąd Najwyższy w uchwale z 4 lipca 2013 r. o sygn. akt II UZP 4/13, wskazując że uprawnienie do przeliczenia emerytury na podstawie art. 26 w zw. z art. 55 ustawy o emeryturach i rentach z FUS przysługuje ubezpieczonemu urodzonemu przed 31 grudnia 1948 r., który wystąpił o emeryturę po 31 grudnia 2008 r., niezależnie od tego czy wcześniej złożył wniosek o emeryturę czy nie. Przepis ten jest skierowany do osób urodzonych przed 1 stycznia 1949 r., które po ukończeniu wieku emerytalnego osiągały po wejściu w życie ustawy o emeryturach i rentach z FUS na tyle wysokie zarobki, że ich emerytura obliczona na nowych zasadach będzie wyższa od obliczonej na podstawie art. 53 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Sam fakt wcześniejszego złożenia wniosku o emeryturę nie może wpłynąć na uprawnienie tej grupy osób do uzyskania emerytury kapitałowej w wyniku rozszerzającej wykładni art. 55 dokonanej przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, a w ślad za nim Sąd I instancji. Warunek, by ubezpieczony składał wniosek emerytalny po raz pierwszy nie ma także oparcia w doktrynie (vide – K. A. „Ustawa o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Komentarz.” ABC 2009, red.K. A., komentarz do art. 55).

Powyższe nie przesadza o zasadności żądania wnioskodawcy, bowiem dla rozstrzygnięcia o możliwości ustalenia wysokości świadczenia J. D. na podstawie art. 26 w zw. z art. 55 ustawy emerytalno – rentowej nie jest wystarczające kontynuowanie ubezpieczenia emerytalnego oraz wystąpienie z wnioskiem o emeryturę po 31 grudnia 2008 r. (które to warunki skarżący niewątpliwie spełnia), ale należy także ustalić, czy emerytura wnioskodawcy obliczona na tej podstawie byłaby wyższa od emerytury obliczonej na podstawie art. 53 ustawy emerytalno – rentowej. W tym celu zaskarżony wyrok, jak i poprzedzającą go decyzję należało uchylić i sprawę przekazać do rozpoznania bezpośrednio organowi rentowemu celem przeprowadzenia symulacji wysokości świadczenia emerytalnego apelującego obliczonego na podstawie art. 26 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, a następnie porównania wysokości tak obliczonego świadczenia z obliczonym na podstawie art. 53 w/w ustawy. Dla obliczenia wysokości świadczenia przysługującego wnioskodawcy na podstawie art. 26 konieczne jest uprzednie ustalenie dlań kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 r., które w przedmiotowej sytuacji jest dopuszczalne w drodze wyjątku od art. 173 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS (vide – B. S. „Ustawa o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Komentarz.” ABC 2009, red. K. A., komentarz do art. 173). Dopiero wykonanie wszystkich powyższych czynności umożliwi pełną i prawidłową ocenę roszczeń wnioskodawcy.

Mając powyższe na uwadze należało orzec jak w sentencji po myśli art. 477^{14a} kpc.